

paastaet, at det var Garver Petersen, der inviterede Vind derind for at traktere ham, men det skal dog heller ikke være saa ganske rigtig, thi Garver Petersen har baagefter til Tauber beklaget sig over, at det, der tilførtes Protokollen derom, var tilført imod hans Villie. Han havde havt en anden Grund til at gaa ind til Gæstgiveren, Grunde, som forøvrigt ikke ere oplyste, fordi Gæstgiveren som hed Bellejus, laa syg af Brystbetændelse, da Sættekommeren var der nede og holdt Forhøi i Korsør, saa det kommer vistnok til at staa uopklaret hen, om Garver Petersen har inviteret Vind eller Vind Petersen eller de tilfældig traf sammen og saa gav sig til at drikke sammen; thi det Sidste synes at være det Eneſte, der er oplyst, og Sagen synes saaledes at være endt i „Unde og Minde“, som man siger — Jeg kommer nu til en Sag, som har vakt en vis Opsigt: Historien med Saaadsmandstabet. Denimod Nytaar hvert Aar pleier der at engageres Folk til Saaadstransporten i den forestaaende Vinter. Det stete ogsaa iaar, og Arbejdsløsheden var saa stor, at det lykkes Kapitain Weidemann at kontrahere om en noget mindre Løn end den, der pleiede at gives, nemlig 4 Kr. istedetfor 5. Der var en Del Tale i Korsør om, at man skulde se at faae denne ene Krone mere, som Borgmesteren udtrykker sig. Der kom mange Hænder og mange Penge i Bevægelse for at flasse dem denne Krone, men det stod slet ikke i Forbindelse med Valget; det var afgjort i Forveien, at alle disse Søfolk vilde stemme paa Dahl! Det er dog lidt besynderligt, at Løgen ikke alene har lovet at flasse dem denne Krone, men endog har fredeet deres Andragende og paa Forhaand sagt til dem, at hvis Andragendet bliver afflaet, saa betaler jeg det af min egen Lomme; I kunne hente Pengene — Nogle mene, han skal have sagt paa Byfogedkontoret, men det er dog ikke tilstrækkelig oplyst. Der skal ogsaa have været et Raadsmøde om den Sag, men man veed ikke rigtig, hvorledes det gif til der, thi der foreligger kun en Skipperetterretning derom, idet en Sømand, som havde været tilstede, forklarede Noget, men rigtig nok temmelig dunkelt derom i Forhøret; det erede Medlem fra Sorø finder, det er et Saan, at Forhørsdommeren ikke har søgt yderligere Oplysning om, hvad der er foregaaet der, idet det erede Medlem mener, at der saa vilde være opnaaet en Indsigt i Forbindelse mellem Valget og Kronen, som vi nu maa savne. Imidlertid synes der fra alle Sider at være gjort noget større Bøsen af den hele Sag, end der behøves. Der er en Mand dernede i Korsør, som synes at være den fornuftigste af hele Selskabet, det er Kapitain Weidemann. Han havde anset det for sin Pligt at kontrahere med Saaadsmandstabet saa billigt som muligt, men han fandt selv, at det var for lav en Løn for Folk, der skulle sætte deres Liv og Helbred i Bøve i Vin-

terens Løb og indstillede derfor paa egen Haand til Ministeriet, om de ikke alligevel maatte faae 5 Kr. istedetfor 4, saa han synes slet ikke at have tænkt paa Valget, hvormod der vel nok hos de andre Herrer, som vare i Bevægelse — Nogle skal endog have tænkt paa at diskontere denne Krone i en eller anden Bank — har været en saadan Lånke forbunden med deres Jør. Dette er, tror jeg, den korrekte Fremstilling af denne Sags Sammenhæng. Jeg tror nu ikke, at jeg har synderlig videre at berette angaaende, hvad der er foregaaet før Valget, thi de Klager, som have været reiste over Valgtryk i Korsør, reducerer sig efter min Mening til et Minimum, for ikke at sige til Intet. Der er en Postdamsskibsfører Cinqvist, som gav sit Mandstabs Lov til at gaa i Land og stemme, ja endog opfordrede dem dertil, men der er ikke oplyst Noget derom; at han har ønsket, at de skulle stemme paa Dahl. Der er ganske vist Klaget derover, og det er ogsaa rigtig, at en Fyrbøder har sagt i en Kro, at han var nødt til at rejse til Slagelse og stemme, som han gjorde, nemlig paa Dahl, af Frygt for, at han skulde miste sin gode Plads. Men det viser sig, at Danske Lov har fuldkommen Ret, naar den ikke lægger videre Vægt paa, hvad der siges i Krohus, Mølleshøj osv., thi ved den nærmere Underfølgelse viste det sig nemlig, at Historien reduceres til aldeles Intet. Denne Fyrbøder Christianſen har ganske vist sagt noget Lignende til nogle Folk, der sad i Nærheden af ham, men da han skal til at forklare sig nærmere desangaaende, siger han, at der har ikke været Spor af Valgtryk, ikke engang en Oplysning til ham om at rejse ind og stemme paa Dahl; han har mulig Ret, at det vilde være behageligt for hans Foresatte, men det er ogsaa den eneſte Grund, han har til at sige det, han har sagt. Altsaa, der er Intet i den Historie, og at en Kularbejder hos Konsul Jørgensen er bleven afstediget, skal nok have en anden Grund end hans Stemmegivning, nemlig den, at en Medarbejder ikke vilde arbejde længere sammen med ham. Hvad angaar Valgtrykket i Korsør, tror jeg saaledes ikke, der er udgøet Noget i den Retning. Det var altsaa, hvad der med Hensyn til Korsør er foregaaet før Valget. Jeg kommer nu til den anden Akt, hvad der er foregaaet under Valget. Dette foregaar, som beſjendt, i Slagelse, og det har i flere Aar været en stor Festdag for Korsørianerne — som de holde af at kalde sig — at drage til Slagelse med flyvende Fæler og klingende Spil, og det er ikke altid, at disse Valgbevægelser gaa af uden blodige Pander. Der er noget Amerikansk ved hele den Maade, hvorpaa Korsørianerne te sig i disse Valgager. Denne Gang gif ogsaa Toget til Slagelse med Sang og Klang, og hvis man kan tro Høgtet, var det denne Gang Byens egen Borgmester, der anførte Toget, syngende, som det